

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: G. Stratulat)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

30 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Mardari împotriva Organizației de Creditare Nebancară „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la declararea nulă a contractului, cu repunerea părții în poziție inițială, constatarea nulității prevederilor din contract cu diminuarea ratei dobânzii,

împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t a ț ă :

La 18 iunie 2018, Fiodor Mardari a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Prime Capital” (actualmente OCN „Prime Capital” SRL) cu privire la declararea nulă a contractului, cu repunerea părții în poziție inițială, constatarea nulității prevederilor din contract cu diminuarea ratei dobânzii.

În motivarea acțiunii a indicat că la 08 iulie 2008 între Mardari Fiodor și OCN „Prime Capital” SRL a fost încheiat contractul de împrumut ipotecar nr. IP/588/07/2008.

A notat că conform contractului OCN „Prime Capital” SRL s-a angajat să acorde pe un termen de 10 ani, cu titlu de împrumut suma de 25 000 de dolari SUA, iar Fiodor Mardari urma să îi ramburseze în rate lunare.

A afirmat că scopul contractării împrumutului era finalizarea construcției bunurilor imobile amplasate în mun. Chișinău, com. Trușeni, ÎP „Salcîmul Alb”, lot. XXXXX, nr. cadastrale XXXXX.XXXXX.01 și XXXXX.XXXXX.02, iar în scopul garantării împrumutului a fost instituită ipoteca asupra acestor bunuri imobile.

Reclamantul a menționat că conform contractului a fost stabilită o dobândă în mărime de 17,50 % anual, comision de 2 % pentru eliberarea împrumutului, comision de gestiune în mărime de 50 de dolari SUA lunar, iar rata împrumutului constituie 62,50 dolari SUA lunar, plățile fiind calculate raportat la cursul dolarului SUA.

Fiodor Mardari a relatat că din momentul semnării contractului și pe toată perioada de valabilitate a efectuat regulamentele toate plățile datorate și în februarie 2018, a solicitat încetarea raporturilor contractuale prin achitarea sumelor rămase pentru lunile martie și aprilie și utilizarea avansului pentru ultimele trei luni, însă a aflat că mai avea de achitat suma de 12 496,07 de dolari SUA.

Astfel, a indicat că de la începutul raporturilor contractuale nu a fost eliberat nici un grafic de rambursare a împrumutului, unde să fie indicată toate sumele datorate și în ce perioadă trebuie achitate, Fiodor Mardari era sigur că la expirarea termenului de 10 ani nu va avea careva obligații față de pârât.

În aceste circumstanțe, Fiodor Mardari a solicitat eliberarea informației cu privire la datoria acumulată.

Prin răspunsul din 27 februarie 2018, OCN „Prime Capital” SRL a comunicat că suma de 17 562,50 dolari ar fi pentru ultima lună.

Reclamantul a declarat că a aflat despre existența temeiurilor de declarare a nulității actului juridic la 27 februarie 2018, când a recepționat răspunsul de la OCN „Prime Capital” SRL, prin urmare a susținut că termenul de adresare în judecată a fost până la 27 august 2018.

La caz, a specificat că se atestă ambele cazuri de nulitate relativă, prevăzute de art. 227 și 228 Cod Civil, a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008 încheiat la 08 iulie 2008 între Fiodor Mardari și OCN „Prime Capital” SRL.

Pentru a respecta procedura prealabilă de soluționare a litigiului, reclamantul a adresat cerere prealabilă, la care nu a primit nici un răspuns.

Totodată a considerat că perceperea unui comision de 50 dolari SUA lunar, este nejustificat și destul de mare, având în vedere că nu este clar ce contraprestații au fost oferite pentru această sumă, precizând că până la moment au fost achitați aproximativ 5 828,98 de dolari SUA cu titlu de comision de gestiune.

A solicitat declararea nulă a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008, repunerea părților în poziția inițială, constatarea nulității pct. 3.9 al contractului, diminuarea ratei dobânzii anuale din contractul semnat de la 17,5% la 10 % anual și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Mardari împotriva OCN „Prime Capital” SRL în partea pretențiilor privind constatarea nulității pct. 3.9 al Contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008, încheiat între Fiodor Mardari și OCN „Prime Capital” SRL, cu diminuarea ratei dobânzii de la 17,50% până la 10%. S-a respins ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Mardari împotriva OCN „Prime Capital” SRL, în partea pretențiilor privind declararea nulă a Contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008, încheiat între Fiodor Mardari și OCN „Prime Capital” SRL, cu repunerea părților în poziția inițială.

Invocând netemeinicia hotărârii instanței de fond, la data de 27 iunie 2019 Fiodor Mardari a depus o cerere de apel, prin care a solicitat admiterea acestuia cu casarea hotărârii instanței de fond.

Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de Fiodor Mardari. S-a casat integral hotărârea din 24 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre prin care: Cererea de chemare în judecată depusă de Fiodor Mardari împotriva OCN „Prime Capital”

SRL cu privire la declararea nulă a contractului, cu repunerea părții în poziție inițială, constatarea nulității punctului din contract cu diminuarea ratei dobânzii s-a admis parțial. S-a constatat nulitatea pct. 3.9, pct. 18.3, pct. 18.4, pct. 18.5 din contractul de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008, încheiat între Fiodor Mardari și OCN „Prime Capital” SRL. În rest, pretențiile înaintate de Fiodor Mardari s-au respins. S-a încasat de la OCN „Prime Capital” SRL în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 400 de lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a apreciat ca fiind parțial întemeiate criticile apelantului, iar hotărârea primei instanțe emisă cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Colegiul a învederat că obiectul contractului de împrumut îl constituie banii sau alte bunuri fungibile, acesta fiind prezumat a fi gratuit, dacă legea sau contractul nu prevăd altfel.

Reținând prevederile art. 195, 666 alin. (1), 667 alin. (1), 867 alin. (1) Cod civil, este incontestabil că la încheierea contractului de împrumut, Fiodor Mardari și-a exprimat acordul, nefiind întrunite condițiile vicierii consimțământului acestuia ori alte vicii de natură să afecteze valabilitatea actului juridic semnat între părți.

Astfel, solicitarea sa privind declararea nulă a contractului de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008 și corespunzător, repunerea părților în poziția inițială este neîntemeiată.

Aceasta pentru că analizând pretenția prin prisma suportului existent la materialele cauzei, Colegiul nu a reținut careva circumstanțe și nici nu a cercetat careva probe care ar duce la concluzia că actul juridic semnat între Fiodor Mardari împotriva OCN „Prime Capital” SRL este afectat de vreunul din temeiurile de nulitate, prevăzute de Codul civil.

Prin prisma art. 216 alin. (2) Cod civil, Colegiul a subliniat că în conduita părților, stabilită prin acest act juridic, nu se constată acțiuni sau inacțiuni ilicite, care ar determina nulitatea contractului semnat.

În același timp, constatarea făcută de prima instanță că această solicitare este tardivă, este eronată și în contradicție cu normele de drept aplicabile cazului.

Aceasta pentru că prin pct. 3.4 al contractului din 08 iulie 2008, împrumutul a fost acordat pe un termen de 120 luni calendaristice și urma a fi achitat de către împrumutat până la 08 iulie 2018.

Cererea de chemare în judecată a fost depusă în interiorul termenului de executare a contractului, anume la 18 iunie 2018, iar aplicarea la caz a termenului de prescripție este neîntemeiată.

Reiterând că la 08 iulie 2008, între Fiodor Mardari și OCN „Prime Capital” SRL a fost încheiat contractul de împrumut ipotecar nr. IP/588/07/2008, Colegiul a subliniat că prin pct. 3.6 din contractul nominalizat a fost stabilită achitarea dobânzii cu o rată de 17,50 % anual, calculată din soldul împrumutului. Rata dobânzii urma a fi achitată lunar cu aplicarea pct. 3 din contractul dat.

Analizând legalitatea solicitării privind diminuarea ratei dobânzii anuale din contractul semnat de la 17,5% la 10% anual, Colegiul a relevă că conform art. 869 alin. (1) și (2) Cod civil, în baza contractului de împrumut, părțile pot prevedea și plata unei dobânzi, care trebuie să se afle într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Înțelegerea asupra dobânzii prin care se încalcă dispoziția alin.(1) este nulă.

Examinând modul de formare al dobânzii legale, Colegiul a reținut că conform informației de pe site-ul oficial al Băncii Naționale a Moldovei ce poate fi vizualizat la adresa: <https://www.bnm.md/ro/content/ratele-dobanzilor>, la data semnării contractului de împrumut - 08 iulie 2008, rata de bază constituia 18,5 %.

În aceste circumstanțe, stabilirea în contractul semnat de părți a unei dobânzi cu o rată de 17,50 % anual, calculată din soldul împrumutului nu încalcă dispozițiile art. 869 alin. (2) Cod civil și nu sunt temeieri legale de diminuare a ratei dobânzii anuale din contractul semnat de la 17,5% la 10% anual.

Însă, în ceea ce privește celelalte clauze ale contractului de împrumut, Colegiul a relevat că prin pct.3.9 din contractul menționat s-a stabilit: comisionul de gestiune a împrumutului constituie 50 de dolari SUA lunar și urmează a fi achitată de împrumutat lunar, pe întreaga perioadă de acțiune a contractului.

Totodată, prin prisma pct. 18.3 din contractul de împrumut ipotecar nr. IP/588/07/2008 s-a mai indicat că în orice caz de neplată, acesta va plăti o penalitate pentru fiecare rată de plată scadentă neachitată la timp după următoarea schemă: a) pentru primele 25 de zile de întârziere – în mărime de 10 dolari SUA și 0,1% de la suma restantă pentru fiecare zi de întârziere; b) începând cu a 26 zi și până la a 45-a zi de întârziere - în mărime de 20 dolari SUA și 0,3% de la suma restantă pentru fiecare zi de întârziere; c) pentru întârziere peste 46 zile - în mărime de 50 dolari SUA și 0,5% de la suma restantă pentru fiecare zi de întârziere;

Tot prin aceeași clauză s-a stabilit: cazul de neachitare poate include, dar nu se limitează la rata de împrumut, dobânda sau alte sume ce ar rezulta din contract pe toată durata de împrumut. Calculul penalității se efectuează până la momentul achitării restanței indiferent de sursa de achitare. La decizia împrumutătorului, orice sumă din avans poate fi îndreptată la achitarea sumelor restante.

Achitarea efectuată din avans nu eliberează de plata penalității. În cazul admiterii restanțelor repetate și/sau de o durată mai mare decât 46 zile, împrumutătorul este în drept să aplice penalitate majorată în mărime de 0,1% de la valoarea împrumutului pentru fiecare zi de întârziere.

De asemenea, prin pct. 18.4 al aceluiași contract de împrumut, pentru utilizarea împrumutului cu încălcarea parțial sau total a art.3, pct.3.3 din contract, împrumutatul va achita o penalitate în mărime de 5% din valoarea împrumutului.

În același timp, prin pct. 18.5 din contractul de împrumut ipotecar nr. IP/588/07/2008 s-a stabilit că pentru orice altă încălcare a obligațiilor sale conform contractului, împrumutătorul are dreptul de a cere de la împrumutat achitarea unei penalități, în mărimile care urmează: a) 0,15 % din valoarea împrumutului pentru fiecare zi de încălcare în cazul când împrumutatul are posibilitatea de a înlătura încălcarea comisă și o înlătură; b) 1% din valoarea împrumutului în cazul dacă încălcarea nu este înlăturată de împrumutat.

La fel, conform art. 217 alin.(1) și (3) Cod Civil nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.

Reținând prevederile art. 220 alin. (1)-(2) Cod civil, Colegiul a învederat că regula generală reiese din principiul legalității și are ca finalitate respectarea prevederilor legii și deci apărarea interesului, pentru ocrotirea căruia s-a instituit dispoziția legală respectivă.

Sanctiunea nerespectării acestei norme este nulitatea absolută. Norma acestui alineat prevede că sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care contravin normelor imperative, adică acelor norme care prescriu în mod expres o conduită obligatorie, o obligație de la care subiectul nu se poate sustrage sau n-o poate ocoli (norme onerative) sau care, prin dispoziția lor, interzic săvârșirea unor acțiuni (norme prohibitive).

Colegiul a subliniat că OCN „Prime Capital” SRL prestează servicii de acordare către persoanele fizice a împrumuturilor, această activitate fiind pentru intimat o activitate statutară - motiv pentru care contractul încheiat cu Fiodor Mardari privind acordarea unui împrumut personal reprezintă un contract de consum.

Din acest raționament, instanța de apel a considerat că aplicabile cazului sunt prevederile Legii privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13 martie 2003, în redacția în vigoare la data semnării contractului de împrumut din 08 iulie 2008.

Analizând pct. 3.9, pct. 18.3, pct. 18.4, pct. 18.5 din contractul de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008, Colegiul a constatat că acestea nu au fost negociate.

În același sens, Colegiul a notat că contractul semnat între părți este unul cadru (tipizat), clauzele fiind stabilite unilateral de către reclamant fără ca împrumutatul - consumator să poată influența schimbarea lor respectiv, având doar opțiunea să-l semneze sau nu, iar simpla informare despre condițiile contractuale nu echivalează cu negocierea acestuia.

Potrivit regulilor unanim acceptate, în cazul în care creditorul pretinde că o clauză standard a fost negociată individual cu consumatorul, lui îi revine sarcina probei.

Însă, o astfel de probă lipsește, iar simplul fapt al relatărilor făcute de OCN „Prime Capital” SRL prin referința depusă nu poate constitui temei suficient pentru a constata că actul juridic semnat între părți a fost negociat cu adevărat și este obligator față de debitor.

De asemenea, s-a mai reținut că gestionarea și administrarea împrumuturilor pe care le oferă, face parte din firescul activității SRL „Prime Capital”, care este un profesionist ce se ocupă cu acordarea împrumuturilor.

Iar costurile ce apar în legătură cu monitorizarea și administrarea împrumuturilor urmează a fi acoperite prin perceperea dobânzii, creditorul nejustificând în mod credibil de ce mai sunt necesare și comisioane de administrare și/sau gestiune.

Mai mult, Colegiul a subliniat că aceste comisioane nu reprezintă altceva decât o dobândă mascată care, pe lângă faptul că lezează interesele economice ale clientului, aduce atingere și mediului concurențial.

Disimularea dobânzii sub denumirea de comision este o dovadă convingătoare a relei credințe a întreprinderii care percepe astfel de comisioane, întrucât, reprezintă o modalitate de inducere în eroare a clienților (consumatorilor), prin prezentarea de dobânzi avantajoase.

În ceea ce privește clauzele ce vizează penalitatea, stabilite prin pct.18.3, pct.18.4, pct.18.5 ale contractului semnat, Colegiul a reținut că de fapt prin conținutul acestora s-a creat un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile debitorului, mărimea clauzei penale având un caracter abuziv.

Or, prin includerea triplă a penalității în cele trei puncte distincte ale contractului împovărează și afectează grav drepturile economice ale debitorului, depășind cu mult funcțiile pentru care a fost instituită penalitatea – de a repara un

eventual prejudiciu cauzat prin neexecutarea ori executarea necorespunzătoare a obligațiilor.

Reiterând că actul juridic a fost redactat de OCN „Prime Capital” SRL unilateral potrivit unor clauze contractuale standard, fără să se fi dat apelantului-consumator posibilitatea de a rediscuta conținutul acestor clauze, Colegiul a considerat necesar de a releva prevederile art. 719 lit. f) Cod civil (în redacția de până la 01.03.2019), care statuează că în cadrul condițiilor contractuale standard, fără a prejudicia dispozițiile care exclud posibilitatea derogării de la dispozițiile legale în favoarea consumatorului, este nulă clauza prin care utilizatorului i se promite plata unei penalități dacă obligația nu este executată sau este executată cu întârziere, dacă întârzie plata sau dacă partenerul lui de contract reziliază contractul.

Generalizând cele expuse, Colegiul a considerat că pentru pct. 3.9, pct. 18.3, pct. 18.4, pct. 18.5 din contractul de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008, aplicabile sunt și prevederile art. 4 alin. (4) Legii privind protecția consumatorilor nr. 105-XV din 13.03.2003, în redacția în vigoare la data semnării contractului de împrumut.

Așadar, Colegiul a apreciat ca fiind lovite de nulitate absolute clauze contractuale inserate în pct. 3.9, pct. 18.3, pct. 18.4, pct. 18.5 din contractul de împrumut ipotecar nr. IMP/588/07/2008, încheiat între Fiodor Mardari și OCN „Prime Capital” SRL.

Or, posibilitatea instanței de a interveni din oficiu prin prisma art. 217 alin. (1) și (3) Cod Civil (în redacția de până la 01.03.2019) este o pârghie dictată de către legiuitor în scopul de a diminua sau exclude efectul negativ al clauzelor abuzive conținute în contracte, și respectiv de a asigura exercitarea cu bună-credință a drepturilor și obligațiilor civile.

La 24 iulie 2020, OCN „Prime Capital” SRL a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea în vigoare a hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la soluționarea greșită a cauzei, a interpretat eronat legea precum și probele prezentate, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Totodată, în susținerea recursului s-au indicat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând totodată conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 18 februarie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copieii deciziei motivate prin scrisoarea de însoțire din 24 iunie 2020 (f.d. XXXXX), însă la actele cauzei nu se regăsește dovada recepționării acesteia de către recurent.

Astfel, recursul declarat la 24 iulie 2020, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La data de 10 august 2020, prin scrisoarea de însoțire nr. 2ra-1292/2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data recepționării (f.d. 148), care nu a fost recepționată de intimat, fiind restituită instanței cu mențiunea „nereclamat” (f.d. 150-151), iar, până la data examinării cauzei nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de OCN „Prime Capital” SRL, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de OCN „Prime Capital” SRL nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. XXXXX Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de OCN „Prime Capital” SRL, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Organizația de Creditare Nebancară „Prime Capital” Societate cu Răspundere Limitată, împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat